

CONVENIO DE COLABORACIÓN ENTRE A CONSELLERÍA DE CULTURA, LINGUA E XUVENTUDE E A CASA ESCUELAS PÍAS DE MONFORTE (PP ESCOLAPIOS) PARA A EXECUCIÓN DAS OBRAS DE RESTAURACIÓN DA CÚPULA DE NOSA SEÑORA DA ANTIGA NO COLEXIO DO CARDEAL DE MONFORTE DE LEMOS (LUGO).

MEMORIA DE TRANSPARENCIA

María del Carmen Martínez Ínsua, directora xeral de Patrimonio Cultural da consellería de Cultura, Lingua e Xuventude,

DECLARA:

Que esta dirección xeral de Patrimonio Cultural ten previsto formalizar coa Casa Escuelas Pías de Monforte (PP Escolapios), para a execución de obras da cúpula de Nosa Señora da Antiga no Colexio Cardeal de Monforte de Lemos o instrumento convenial arriba referido por un período de vixencia que abrangue dende a súa sinatura ata a completa finalización das obras e, en todo caso, non superior a catro anos.

Que o instrumento convenial ten por obxecto: regular as bases de colaboración entre a Xunta de Galicia, a través da súa Consellería de Cultura, Lingua e Xuventude e a Casa Escuelas Pías de Monforte (PP Escolapios), para a posta a disposición dos terreos e inmobles necesarios para a execución das actuacións de restauración da cúpula de Nosa Señora da Antiga no Colexio do Cardeal de Monforte de Lemos (Lugo).

Que existe converxencia de intereses entre as entidades asinantes en orden á consecución do obxecto referido.

Que o instrumento convenial que se pretende asinar se fundamentan no seguinte:

O Colexio de Nosa Señora da Antiga está protexido polo seu valor cultural ao ter a consideración de ben de interese cultural (núm. de rexistro BIC.000.749) coa categoría de monumento segundo o Decreto 41/2021 (DOG núm. 049 do 12.03.2021). Tamén está incluído na delimitación do Conxunto Histórico de Monforte de Lemos declarado Ben de Interese Cultural (BIC) polo Decreto 187/2005 e localízase na Ribeira Sacra que foi declarada BIC coa categoría de Paisaxe Cultural polo Decreto 166/2018.

O Colexio de Nosa Señora da Antiga comezouse a finais do século XVI por iniciativa do cardeal de Sevilla Rodrigo de Castro. En 1586 comezou as conversas para a creación do colexio cos xesuítas e as obras comezaron en 1593 co proxecto que redactaron Andrés Ruiz, un xesuíta da escola de Valladolid, e Vermondo Resta o arquitecto do cardeal en Sevilla. O que se executou amosa importantes cambios que se atribúen a Juan de Tolosa, xesuíta, que asume a dirección da obra desde o mesmo ano do seu comezo. Sucedeuno Simón de Monasterio, quen remata a igrexa e comeza o claustro ata a paralización das obras en 1622. Un cambio relevante foi promovido polo propio cardeal que pediu que se

ampliara a fachada a ambos os lados durante a visita que fixo a Monforte en 1594, cando a obra xa estaba en marcha. Esta ampliación alterou a traza prevista para a metade situada á dereita da igrexa ao desprazarse toda a fachada lateral á nova aliñación.

Despois de 1620 abordáronse dúas obras importantes. A primeira foi a construción do retablo do altar maior, iniciado en 1625 por Francisco Moure e rematado polo seu fillo do mesmo nome. A segunda foi a construción en 1699 da antiga sancristía, hoxe convertida en museo.

En 1755 o terremoto de Lisboa afectou o edificio e causou importantes danos. No 1786 reparouse o tambor da cúpula, que ameazaba ruína, e en 1841 fíxose o mesmo coa lanterna. Sufriu o saqueo das tropas francesas en 1809 e un importante incendio en 1824. O edificio puido rematarse no primeiro cuarto do século XX.

A igrexa é de planta de cruz latina, co brazo do cruceiro curto, contido na dimensión do corpo principal, responde ao tipo de igrexa xesuítica. Destaca polas súas dimensións, unidade de estilo e riqueza construtiva. Ten unha nave central e dúas laterais formadas por capelas comunicadas entre si. Dúas torres-campanario simétricas dispóñense a ambos os lados do presbiterio. A igrexa está decorada con piastras corintias sobre as que se asenta un entaboamento que recorre todo o seu perímetro. Todo o interior é de cantaría agás as paredes e bóvedas das capelas laterais, recibadas e pintadas.

Que os intereses converxentes das partes asinantes exclúen o ánimo de lucro e non poden satisfacerse axeitadamente mediante a celebración dun contrato dos contemplados na Lei 9/2017, do 8 de novembro, de Contratos do Sector Público, ou doutro instrumento alleo á natureza estritamente convenial.

En atención ao exposto, e a fin de dar cumprimento ao preceptuado no artigo 15.2. da Lei 1/2016, de 18 de xaneiro, de transparencia e bo goberno, estímase xustificado o recurso á sinatura do convenio que se pretende, con exclusión doutras figuras.

E para que conste, asíñase esta memoria en Santiago de Compostela.

